

SVOBODNA SLOVENIJA

“ESLOVENIA LIBRE”

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 315759

Año (Leto) VIII (3) No. (Štev.) 19
BUENOS AIRES,
11. MAJA (MAYO)

1950 - Año del Libertador General San Martín - 1950

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Trumanova doktrina za Azijo

Ko so po letu 1945 sovjeti hoteli s svojimi kom. guerlci zavladati nad Grčijo in z ultimati prisiliti Turčijo, da bi morala pristati na skupno last s sovjeti nad Dardanelami in Bosporom, je predsednik USA TRUMAN proglasil, da bodo Združene države z vsemi sredstvi branile nedotakljivost Grčije in Turčije; proti kom. guerlci so USA poslale v Grčijo tudi svoje orožje in svoje vojaške strokovnjake. Slično načelo, ki je rešilo Grčijo in Turčijo pred kapitulacijo pred sovjeti, mislijo USA sedaj razširiti tudi nad tisti del Azije, ki se ni podlegel kom. valu.

Na Kitajskem vlada lakota; zajela je področje, kjer živi nad 75 milijonov prebivalstva. Strada in umira v glavnem ljudstvo, ki živi v najbolj naseljenih in industrijskih predelih Maočetungove nove kom. Kitajske. Sovjeti hrane ne dajo in tudi ne bodo dali, ker žele, da se kit. kom. vojska poda v tiste predele, kjer je dovolj riževih polj in ki tudi niso tako od rok. In ti predeli so v Indokini, ki je bila še do pred kratkim francoska kolonija, sedaj pa je samostojna država Vietnam, ki je članica francoskega imperija. Prav tako je dovolj riža tudi v Siamu. — Toda Indokina je bogata tudi na rudah in na petroleju; oboje potrebujejo sovjeti. (Po izjavah ameriških vojaških strokovnjakov bodo sovjeti sprožili tretjo vojno, ko bodo imeli zadostne zaloge kuriva). V Indokini pa je sovjetski agent Hočiminh ustanovil v gorah ob kitajski meji svojo državo Vietminh in njegovo vlado so priznale vse sovjetske satelitske države in tudi Titova Jugoslavija.

Vietnam je še premlada država, da bi se mogla uspešno spustiti v vojskovanje proti Hočiminhu; cesar Bao Dai je vedno živel v Evropi in je še preveč neznan med tremi glavnimi ljudstvi Vietnama. Policija je v francoskih rokah in vojskovati se morajo v glavnem Francozi in njihovi najeti vojščaki, med katerimi je zlasti mnogo Nemcev. To vojskovanje pa je silno drago, poleg tega mora biti vojska proti Hočiminhu vsaj tako opremljena kakor je kom. ki prejema orožje iz sovjetske Rusije.

Ko je bil te dni v Parizu ameriški državni tajnik Dean Acheson, je francoska vlada z vso težo postavila odkrito zahtevo, da morajo USA prevzeti glavni delež te borbe proti kom. v Indokini. Letno bo stalo vojskovanje proti Hočiminhu dve milijardi dolarjev in ker bodo kom. uporniki uničevali riževa polja in vse industrijske naprave, morajo USA približno enako vsoto pomoči letno dajati v obliki hrane in industrijskih izdelkov za mlado vietnamsko državo. Dean Acheson je v imenu ameriške vlade na vso to pomoč pristal. Na Indokino bo tako raztegnjena vojska in gospodarska ameriška intervencija, ki bo podobna tisti, ki so jo USA dajale in jo še dajajo Turčiji in Grčiji. Kakor je ta pomoč preprečila, da bi Sredozemsko morje postalo sovjetsko jezero, tako naj poseg v Indokino prepreči, da bi sovjeti prišli do oblasti in gospodarskih virov v južnovzhodni in južni Aziji.

Mnogoštevilni komentatorji so mnenja, da je sovjetski poraz v Grčiji in Turčiji pospešil izbruh sovjetskih težav s Titom in izval vrsto čiščenja v Bolgariji, Madžarski in na Poljskem. V Maočetungovi Kitajski se z vso silo nadaljuje boj med zmerno in radikalno strujo v kit. kom. stranki. Zmerno strujo vodi zunanji minister Čuenlaj, radikalno pa šanghajski voditelj strokovnih organizacij

Predsednik General Perón govori profesorjem verouka

Ob tretji obletnici objave zakona o obveznem pouku verouka v vseh argentinskih državah in pri-
vatnih ljudskih in srednjih šolah, so se zbrali v Buenos Airesu profesorji verouka. Po končanem zborovanju so bili sprejeti tudi v avdienci pri predsedniku republike generalu Peronu. Prosvetni minister dr. Ivanisevich je imel krajši nagovor, nakar je posamezne profesorje predstavil gospodu predsedniku.

Prof. Galli se je v svojem govoru zahvalil generalu Peronu, da je pred tremi leti izdal zakon o obveznem pouku verouka. Naglašal je tudi, da profesorji verouka podpirajo njegovo delo za obnovo Argentine. Izročil mu je umetniško izdelano svetinjo Lujanske Matere božje, na kateri je vtisnjeno posvetilo: "Excelenci gospodu predsedniku: ki je dal domovini zakon o poučevanju verouka."

Gospod predsednik se je za darilo zahvalil. Zatem je pa imel daljši govor, v katerem je med drugim omenjal globoko religioznost argentinskega človeka, katero sta pa dolgo razkrajala marksizem in liberalizem. Antikrist se-

danje dobe je po njegovem mnenju tretja internacionala, iz katere so izhajali socialisti in marksisti in širili svoj nauk. Dejansko se je pa njihovo delo omejilo samo na pripravo terena za komuniste, ki danes žanjejo to, kar so socialisti skozi 50 let sejali. Kot veren katoličan smatra za svojo dolžnost, da se argentinska mladina vzgaja v katoliškem duhu, da bo tudi duhovno pripravljena za borbo proti komunistični nevarnosti, ki grozi svetu in ki bi lahko povzročila v njem tudi strašno duhovno razdejavanje.

Zato mora verski pouk razbiti marksistično mentaliteto, ki se je razpasla v zadnjih 40 letih. Ta svoja načela izvaja tudi v svoji politični stranki od vsega začetka ter jo je zaradi tega smatrali za krščansko socialno gibanje.

Svoj govor je predsednik republike zaključil z ugotovitvijo, da 90% argentinskih staršev želi, da se njihovi otroci vzgajajo v verskem duhu.

Profesorje verouka je sprejela tudi soproga gospoda predsednika Maria Eva Peron ter jim je istako govorila o potrebi verske vzgoje argentinske mladine.

ORGANIZACIJA EVROPE — glavni predmet londonske konference

Izredni ameriški veleposlanik in predsednik evropske komisije, ki nadzira uporabo in razdelitev podpor iz Marshallovega načrta, Hofmann, je pred kratkim objavil vrsto člankov, v katerih opozarja na položaj, ki bo v Evropi nastal, ko bo pomoči iz Marshallovega načrta začetkom leta 1952 konec. Ameriški kongres bo začetkom leta 1951 glasoval o zadnjih kreditih v ta namen in ker je navada, da se ti krediti vedno nekoliko zmanjšajo, bo vsota za leto 1951 od vseh dosežanih najnižja. Evropa bo prepuščena sama sebi in Hofmann pravi, da morajo USA do tedaj doseči, da se evropsko gospodarstvo tako združi in uredi, da bo Evropa varna pred novo krizo in novim valom splošnega obubožanja. Hofmann meni, da je prišel čas, da se začne organizacija Združenih držav Evrope. Na konferenci treh v Londonu bo na dnevnem redu tudi razprava o tej točki.

Evropa je prenaseljena

Konec druge svetovne vojne je prignal v zahodno Evropo milijone beguncev iz vzhodnih evropskih držav; le majhno število teh se je že odselilo v dežele onstran oceana. Toda že od začetka tega stoletja je Evropa trpela na tem, da je bila prenaseljena in do leta 1914 je letno vsaj milijon oseb odpotovalo v dežele obeh Amerik. Po letu 1918 se je to preseljevanje, ustavilo, ali pa omejilo. Vendar je do druge svetovne vojne same iz Italije moralo letno oditi nad pol milijona delavcev iskati dela in obstoja v novi svet.

Danes je v zahodni Nemčiji nad 20 milijonov nemških beguncev iz vzhoda ali pa iz vzhodne Nemčije, odkoder so zbežali pred sovjetskim terorjem. Od

teh je 350.000 bivših samostojnih kmetov, toda le 35.000 jih more sedaj delati v nemškem poljedelstvu. — Nemške oblasti se sedaj pogajajo z različnimi državami v Južni Ameriki za odhod zlasti teh kmetov, ki so bili včasih trdni temelji nemškega poljedelstva.

Toda poleg teh 350.000 bo morala Nemčija organizirati odvoz še milijonov in milijonov drugih svojih državljanov ki v nemški industriji ne bodo mogli najti zaposlitve. — V Italiji je položaj približno enak: vsako leto je prirastek prebivalstva v Italiji enak številki 500.000; brezposelnost na jugu in severu Italije pa še narašča. Italijanska vlada meni, da bi letno moralo vsaj milijon Italijanov onstran oceana. — V Angliji sami pospešeno sestavljajo načrte za emigracijo; glavni cilj sta Avstralija in Nova Zelandija.

Po nekaterih poročilih bi moralo v nekaj letih nad 30 milijonov Evropejcev drugam; v obeh svetovnih vojnah se je evropsko prebivalstvo zmanjšalo za skoraj 50 milijonov in preseljevanje od začetka tega stoletja bo Evropi tudi odvezlo približno enako število prebivalstva. Malokdaj v zgodovini je kakol kontinent zajela taka kriza socialnega in političnega značaja, kakor je bila tragedija Evrope zadnjih 50 let.

Podpora iz Marshallovega načrta je delno zacelila rane zadnje svetovne vojne in pomagala odstraniti razvaline. Združena Evropa je še daleč, ker imata Francija in Anglija vsaka svoje lastne načrte o tem, kakšna bo tja unija. In obe sta vendar tisti državi, na katerih bi morala ta unija v glavnem sloneti. — Konec Marshallove pomoči bo tedaj padel približno v čas, ko bo tudi kriza evropske prenaseljenosti dosegla višek.

V govoru, ki ga je imel v New Yorku, je bivši ameriški predsednik Hoover izjavil, da bi bilo treba reorganizirati Organizacijo ZN in izključiti iz nje ZSSR in vse ostale komunistične države. Prav tako je pozval USA in ostale demokratske države na organizacijo in strnjenje moralnih sil svobodnega sveta v borbi proti največji nevarnosti za svobodo, proti svetovnemu komunizmu. Predsednik Truman je njegov govor poslušal preko radija ter mu je takoj po govoru telefonsko čestital.

Bela hiša o Hooverjevem govoru, zlasti glede izključitve ZSSR in njenih sa-

OTRA VEZ LAS MENTIRAS COMUNISTAS

En nuestro número 16 del año etc. nos referimos a las mentiras comunistas del diario comunista esloveno "SLOVENSKI POROČEVALEC", vocero del régimen rojo de Eslovenia en Yugoslavia, al criticar ese diario la libertad de prensa en la Argentina. Ahora tenemos entre las manos un artículo que publicó ese diario el 11 de diciembre de 1949 bajo el encabezamiento: "DESCUBRIMIENTOS E IMPRESIONES EN LA ARGENTINA". Escribió el artículo uno de los integrantes de la representación de tiradores que mandó Tito al torneo internacional de tiradores en Buenos Aires.

Entre otros disparates se halla allí también el siguiente párrafo: "AUNQUE ARGENTINA DURANTE LA SEGUNDA GUERRA MUNDIAL NO HABIA SUFRIDO NADA, SE REGISTRA UN NIVEL MUY BAJO DE LAS CONDICIONES DE GENTE TRABAJADORA. Los precios, en comparación con las de preguerra, subieron muchísimo, de modo que entre ellos y los sueldos no hay relación. Los trabajadores viven, debido a sus sueldos ínfimos, en los suburbios, mientras que pueblan la ciudad los artesanos, empleados de alta categoría, empresarios y demás gente adinerada".

Así ilustra la situación obrera en la Argentina un individuo, que disfrutó la hospitalidad de este País en calidad de representante oficial del régimen comunista en su patria, gozando de todas las atenciones que se brindan en la Argentina a las delegaciones extranjeras. A despecho de todo eso no ha tenido vergüenza de mandar un cúmulo semejante de mentiras para la publicación en el diario comunista.

El conocedor de la Argentina, quien cuida de su honradez y tiene todavía un granito de cordura, debe reconocer de que la situación obrera actual en la Argentina está mejor que en cualquier otro país del mundo, de que protege al obrero la legislación social más moderna, de que su standard es muy alto. El obrero argentino es libre y puede defender sus derechos también mediante la huelga.

Al contrario sabemos muy bien de que los obreros bajo el régimen comunista no "VIVEN" sino "VEGETAN" y van arruinándose por no ganarse ni siquiera para una existencia modestísima; que carece de toda libertad y derecho y sin poder defender sus legítimas prerrogativas de existencia más exigencias de existencia, valiéndose de la huelga, deben ser modernos esclavos que en pleno siglo XX explota la dictadura comunista.

El comunista dejaría de ser lo que es, si renunciara a su instrumento principal — la mentira, mintiendo también en este caso y engañando así a los compatriotas de que estaría aquí peor que allí.

Que diferente es el reportaje que hicieron acerca de la situación del obrero argentino dos periodistas británicos KURT HATTON y A. LLOYD, que visitaron, hace poco, Argentina y Brasil, publicando luego sus impresiones el 29 de abril en el semanario inglés "Picture Post": Sorprende en verdad, más que cualquier otra cosa en la Argentina, el nivel elevado de vida de ese pueblo", afirman los autores, añadiendo que seguramente "los obreros de la Argentina viven mejor que los obreros del resto del mundo".

Ese es el modo de relatar acerca de la situación en otros países. Así lo hace el hombre honrado y amante de la verdad, culto y no comunista. Los tiradores de Tito, por supuesto, por ser comunistas, deben hacerlo tal cual lo hizo ese individuo.

ŠE O KOMUNISTIČNIH LAŽEH

V štev. 16. "SVOBODNE SLOVENIJE" smo poročali o lažeh "SLOVENSKEGA POROČEVALCA", glasila sedanega komunističnega režima v Sloveniji in Jugoslaviji, ki jih je objavil v zvezi s tiskovno svobodo v Argentini. Sedaj pa imamo pred sabo članek, ki ga je ta list objavil dne 11. decembra 1949 pod naslovom: "SPOZNANJA IN VTISI IZ ARGENTINE". Članek je napisal eden od članov, ki ga je Titov komunistični režim poslal v svoji uradni reprezentanci strelec na mednarodno tekmovanje strelcev v Buenos Aires.

Poleg drugih netočnosti beremo v članku tudi naslednji odstavek: "ČEPRAV ARGENTINA MED DRUGO SVETOVNO VOJNO NI PRAV NIČ TRPELA, JE ŽIVLJENSKI STANDARD DELAVSTVA ZELO NIZEK. Cene so v primeri s predvojnimi zelo narasle, tako, DA PLAČE NISO V NOBENEM RAZMERJU Z NJIMI. DELAVSTVO ZARADI NIZKIH MEZD STANUJE V PREDMESTJIH. MED TEM, KO TVORIJO MESTNO PREBIVALSTVO OBRTRNIKI, VIŠJI URADNIKI, PODJETNIKI IN DRUGI PREGOŽNEJŠI LJUDJE."

Tako položaj delovnih slojev v Argentini prikazuje delavec v Sloveniji in Jugoslaviji človek, ki je bil sam v tej bogati in gostoljubni deželi v uradnem svojstvu sedanega komunističnega režima doma in je bil deležen vseh pozornosti, ki so jih argent. oblasti izkazovale številnim inozemskim delegacijam. Vse to ga ni prav nič motilo, da ne bi domov poslal v komunistično glasilo tako grde laži, kakor jo je napisal zgoraj.

Kdo pozna Argentino in kdor je pošten in ima vsaj še trohico časti v sebi, bo priznal, da je danes položaj delovnih slojev v Argentini boljši, kakor kjerkoli drugje, da ga ščiti najmodernejša socialna zakonodaja, da ima vse pravice zavarovane v ustavi, da je njegov življenjski standard zelo visok. Argentinski delovni človek je svoboden in svoje pravice lahko uveljavlja tudi s stavko.

Nasprotno pa vemo, da delavstvo pod komunisti NE ŽIVI, ampak ŽIVOTARI in PROPADA, ker ne zasluži niti toliko, da bi moglo vsaj skromno živeti, da nima nobenih pravic, nima ne osebnih svobod, še manj svobode in pravice do stavke in mora biti moderen suženj, ki ga v 20 stoletju izmoghava komunistična diktatura.

Komunist pač ne bi bil komunist, če se ne bi povsod posluževal svojega glavnega orožja — laži tudi tu in ne bi svojim ljudem doma lagal: povsod je slabše, kakor pa doma.

Kako vse drugače sta o položaju argentinskih delovnih slojev zapisala angleška časnikarja KURT HATTON in A. LLOYD, ki sta nedavno obiskala Brazilijo in Argentino in sta svoje vtise iz obeh držav popisala v članku ter ga 29. aprila objavila v angl. tedniku "PICTURE POST", v katerem med drugim pravita: "V ARGENTINI RESNIČNO PRESENEČA ZVIŠANI ŽIVLJENSKI STANDARD TEGA NARODA BOLJ KAKOR KATERAKOLI DRUGA STVAR. ARGENTINSKI DELAVCI ŽIVE DANES BOLJE, KAKOR DELAVCI DRUGOD PO SVETU."

Tako zapiše in sporoči resnične podatke o svojih opazovanjih v tuji deželi pošten, kulturni človek-nekomunist, komunist pa napravi to tako, kakor je to storil zgoraj imenovani Titov strelec.

telitov iz UN, ni dala nobene uradne izjave. Govornik predsedništva vlade Ross je samo izjavil, da Truman in Hoover o kritičnem delu govora nista govorila.

V ameriškem senatu in poslanski

zbornici je prišlo do različnih mnenj glede Hooverjevega govora. Nekateri senatorji in poslanci so mnenja, da bi izključili ZSSR in njenih satelitov sprožil vojno. Tudi ga. Roosevelt je dala sliho izjavo.

Še in še:

Naša socialna dolžnost

Stara resnica je, da se posledice prestanega trpljenja dostikrat ne pokažejo takoj, ampak šele čez leta. Pomanjkanje zadostne hrane v vojnih letih, stradanje po ječah in koncentracijskih taboriščih, leta, ki smo jih preživeli v begunskih taboriščih lačni, slabo oblečeni in v duševnem trpljenju: vse to je pustilo v nas kvarne posledice. Temu ali onemu so že odgovorili živci in to takrat, ko bi človek mislil, da se bodo umirili. Drugemu se je pojavila stara bolezen na pljučih, želodcu, jetrih, potem, ko je vse kazalo, da se je povrnilo zdravje. Povrhu tega pa nam borba za življenje prinaša vsak dan nove nevarnosti: pomanjkljiva, ponekod vlažna stanovanja; dolge vožnje na delo, kjer smo vsak trenutek v nevarnosti, da se nam kaj neprijetnega pripeti; delo večkrat v nezdravih okoliščinah; neredna in nepravilna prehrana, ki dostikrat šele pozno zvečer južina mo in večerjamo obenem in gremo k počitku s polnim želodcem; povrhu vsega pa še notranji nemir, ki se nas polasča ob misli na dom, na ženo in otroke, ki žive preko morja v bedi in preziru, na starše, ki bi nas radi videli in na rajne, ki so padli kot žrtve zločincev: vse to razjedaja in rahlja temelje našega zdravja.

Pa nam je zdravje neobhodno potrebno; je edino, kar poleg poštenja premoremo. Dan boleznij je dan brez zaslužka, brez kruha. Če se ti dnevi namnože, smo kmalu reveži, da je jo!

Za vsako zgoraj navedenih trditev najdemo dokaz: Mineva drugo leto našega življenja v novih razmerah, pa imamo svoje tovariše že po umobolnicah, bolnišnicah in pokopališčih. So med njimi žrtve starih živev, starih bolezni, ki so se z vso silo razvile, prometnih nezgod, ki so terjale življenje ali dolgo invalidnost in neizogibnih nesreč pri delu.

Kaj bo, če enega ali drugega izmed nas zadene to, kar je nekatere že zadelo? Če postanem dela nezmožen invalid? Če umrjem in pustim tu ženo z nedoraslimi otroki? In po vrhu morda še dolg za kupljeno parcelo in nedodelano hišico?

Ne smemo se zanašati le na uradno dobrodelnost, kakor se ne smemo na trenutno zdravje, ampak moramo misliti vsi in vsak dan na to, kako bi sebi in svojem rojaku pomagali, kadar ga zadene nesreča. Je to naša dolžnost: narodna, socialna, predvsem pa krščanska.

Društvo Slovencev je predvidevalo take nesrečne slučaje, ustanovilo *posmrtninski fond* za svoje člane. Je to brez dvoma eno najplemenitejših dejanj, ki jih je društvo naredilo. Z denarno žrtvijo, ki skoro ni omembe vredna — en pesos — ki pa sorazmerno s številom prispevajajočih naraste v znatno vsoto, hoče društvo nuditi prvo in najnujnejšo pomoč svojcem umrlega člana, katerim se nakaže nabrana vsota v trenutku, ko društvo zve žalostno novico. Od ustanovitve fonda do danes sta bila že dva smrtna primera društvenih članov.

Doslej se je vabilu društva odzvala prilično polovica članov. Število teh vzglednih Slovencev se stalno množi. Vemo, da bi jih bilo mnogo več, če ne prav vsi, ki bi prispevali svoj pesos, če bi jih kdo osebno obiskal. Zaradi razdalj in prometnih stroškov je pobiranje teh prispevkov nemogoče. Ne preostane drugega, kakor da vsakdo izmed nas čuti toliko socialne dolžnosti in krščanske ljubezni do bližnjega, da poišče morda odbornika ali uradnika društva, ali pa stopi na Martinez in se oddolži s skromnim prispevkom skupnosti.

Kdo ve, če ne bo prav on tisti, čigar svojci bodo dobili nazaj vplačani pesos in še ostale, ki so jih vplačali sorojaki, ki prav razumejo veliko zapoved ljubezni do trpečega brata?

.. V Beogradu je umrl dr. Gavrilko Dožić, patriarh serbske pravoslavne cerkve.

V Grčiji je gen. Plastiras objavil razpust prvega konc. taborišča in pozval ljudstvo na medsebojno strpnost.

IZ TEDNA V TEDEN

Avstrija je odločno odklonila sovj. odbojštve o njenem ponovnem oboroževanju; 253. zasedanje za mirovno pogodbo ni prineslo nikakega napredka. — Komunisti so pri obč. volitvah v Spodnji Avstriji temeljito pogoreli; zmagala je ljudska stranka.

Vodstvo Združenih narodov je sporočilo Mednarodnemu sodišču v Haagu, da se Bolgarija, Madžarska in Romunija niso podredile odločbam sodišča, podanim zaradi kršitve mirovne pogodbe.

V Pragi naj bi bila konferenca voj. strokovnjakov vzhodnega bloka, na kateri naj bi predvsem obravnavali preureditev in povečanje češkoslovaške kom. vojske za 140.000 vojakov. S čimer bi Čehi in drugi sateliti dosegli višino vojaške moči FLRJ. — Čehi so tudi dokončno odpravili svoje zastopstvo pri Vatikanu.

Tako na Češkem, zlasti pa na Poljskem in drugih satelitskih državah je ZSSR po svojih agentih pričela s temeljitimi čistkami nezanesljivih oseb na vodilnih mestih; ta čistka je strožja v predelih, ki mejijo neposredno na zah. zaveznike.

Najostrejši elementi v zah. Nemčiji zahtevajo ukinitve nemške KP, vsi pa so si edini v tem, da je s to novico kakršno koli napredovanje nemške KP nemogoče.

Adenauer se je pritožil pri zav. zaradi sklepanja pogodb med Pasaarjem ter Francijo; najaval pa je, da bo v najkrajšem času vlada predložila parlamentu v odobritev pristop Nemčije k Evropskemu svetu. Zaprošil je tudi za ustanovitev mednarodne uprave Posaarja ter ustanovitve carinske unije med Posaarjem, Lotaringijo ter Južno Nemčijo.

Zavezniki, zlasti Angleži bodo odslej bolj razumevajoče postopali pri demontažnih delih; nemški vladi bodo pustili več samostojnosti pri kontroli industrije.

Med zadnjo skupino ujetnikov iz ZSSR se je vrnil tudi Horst L. iz Göttingena, ki je kot nadporočnik - prostovoljec bil član kozaskega korpusa, katerega so, kot pravi Horst. Angleži 12. maja 1945 v celoti vrnil Sovjetom. O usodi kozakov ruskega pokolenja mi ni ničesar znanega.

Odnos francoske politike do Nemčije je poudaril predsednik Francije Auriol, ko je dejal, da Francozi ne čutijo nikakega sovraštva do Nemcev, pač pa imajo slabe izkušnje iz preteklosti in bi radi imeli za bodočnost dovolj dobrih nemških dokazov o poštenih namenih odkritosrčnega sodelovanja.

Švicarski centralni urad za ljudsko gospodarstvo je objavil navodila gospodinjstvom, naj si sčasoma nabavijo zadostno zalogo živil za redno uporabo, kajti takšne rezerve bi bile silno pomembne, ako bi se dežela lepega dne znašla brez živinskih dobav. — Nekateri drugi švic. višji uradniki pa so izjavili, da ureditev vojnega gospodinjstva predstavlja bistveno postavko švicarskih voj. priprav.

V Madridu so silno zaskrbljeni zaradi velike emigracije, saj je v teku zadnjih let zapustilo rodno zemljo 49.000 Špancev letno. — Španska vlada se je obrnila na Import - Exportno banko za denarno posojilo.

V USA je prispela prva japonska gospodarska misija, ki bo ustanovila japonske gospodarske urade v New Yorku, San Franciscu, Los Angelesu in Seattleju.

GOSPA FRANJA GOLOBOVA,

operna in koncertna pevka, bo imela samostojen koncert v velikem gledališču Odeón, Esmeralda 367 (Empresa Carambat) v ponedeljek 5. junija ob 9.15 uri zvečer.

Gospa Golobova je znana altistka mednarodnega slovesa. Bila je članica ljubljanske in belgrajske opere. Nastopila je tudi na Dinažu, zlasti pa na koncertnih in opernih odrih v Italiji. V Argentini je v lansk sezoni pela z velikim uspehom vlogo Amneris (Verdi: Aida) v Teatro Argentino v La Plati.

Na koncertu 5. junija jo bo spremljal pianist in skladatelj prof. g. Jože Osana.

Špijona Fuchsa bodo sedaj zaslišali tudi Amerikanci, ki imajo menda neke nove izsledbe na vidiku.

Šibki rezultati zaupnic v angleškem parlamentu so konservativce in liberalce ponovno nagnili do tega, da ob priliki kot koalicija poskusijo zrušiti vlado; nekateri vplivni člani lib. stranke, ki so proti dolgemu obotavljanju vodstva stranke za skupen nastop s konservativci, so lib. stranko zapustili.

Znana švedska komunistka Marika Stierstedt je izjavila, da bi kom. na Švedskem imeli uspeh samo tedaj, ako se ločijo od Moskve. Tako bi tudi oni kot Tito pridobili na terenu, pravi Marika.

Varnostni svet je odbil izraelsko povabilo za obisk Jeruzalema.

Izraelci so se pritožili pri Amerikancih zaradi stalnega angleškega pošiljanja orožja Arabcem. Kljub preganjanju Judov za železno zaveso, pa se Izrael pripravlja na razgovore z vsemi partnerji.

Min. predsednik Pakistana Likat Ali kan je odpotoval na obisk v USA; Pandith Neru je bil ponovno izvoljen za min. predsednika Indije.

Med 'rdečo' Kitajsko in Švedsko so vzpostavljene diplomatske stiki. — Čankajšek pa poziva svet, da bo ev. padee Formoze katastrofa za vso demokracijo na svetu.

Avstralija je sedaj že prepovedala KP; edini kom. član parlamenta je izgubil mandat.

Amer. zun. minister Acheson je pred odhodom v London na sestanku treh zunanjih ministrov izjavil, da "bodo svobodni ljudje in svobodni narodi v prihodnjih letih prestajali vedno hujše preskušnje" in da bodo morali zato zahodni narodi "čim hitreje in uspešneje združiti svoje sile, da bodo kos nalogam, ki jih čakajo."

ZSSR je preko svoje predstavnika na Japonskem generala Derevjanka izročila amer. poveljniku Japonske generalu McArthurju protestno noto zaradi gradnje ameriških vojaških oporišč na Japonskem in na Okinawi. MacArthur je pred uradnim odgovorom na sovjetsko noto izjavil, da ta predstavlja novo sovjetsko potezo, s katero hoče obrniti pozornost od ameriške zahteve po razjasnitvi usode 370.000 japonskih ujetnikov, ki so ostali v ZSSR. V uradni

noti pa MacArthur zavrača sovjetsko noto kot "izizvalno dejanje" in poudarja, da "bosta USA in Anglija na Japonskem obdržali vojaške baze v popolni pripravljenosti za vsak slučaj" ter dodaja, da "so vojaške podrobnosti teh oporišč zadeva, ki se tičejo le njihovih poveljnikov."

Šef uprave ameriške pomoči za Evropo Paul Hoffman je predstavnikom ameriške trgovske zbornice izjavil, da bo po njegovem mnenju "prišlo v ZSSR do hudih notranjih pretresov in morda celo do revolucije po Stalinovi smrti ali po njegovi umaknitvi iz javnega življenja." Poudaril je, da "še nikdar ni prešla oblast od enega diktatorja na drugega brez obdobja hudih državnih pretresov."

Sovjetski inženir Viktor Martinuk, ki je pred kratkim pribežal v USA, je izjavil, da je ZSSR zgradila v baltskem in polarnem področju številna ogromna oporišča za spuščanje rakotnih izstrelkov, namerjenih na Aljasko in na skandinavske države.

Glavni tajnik UNO Trygve Lie je odpotoval iz USA v Evropo, kjer se je že sestal z Bevinom, Bidaultom in Schumanom ter se ta teden namerava sestati še s Stalinom. Pred odhodom je izjavil da bo v Evropi poskušal doseči premostitev globokega prepada, ki loči USA, Francijo in Anglijo na eni in ZSSR na drugi strani.

V Parizu je izjavil, da bodo velesile morale prenehati z "mrzlo vojno", ker bo ta sicer zagotovo pripeljala do prave vojne. "Od 1. 1945 pa do danes se je večal prepad med ZSSR in zahodnimi velesilami ter bomo prišli do tega, da se bo vojno gospodarstvo spremenilo v sistem normalnega gospodarstva, reveži in lačni bodo ostali revni in lačni, vojna propaganda se bo nadaljevala do absurda, intelektualni in moralni propad bo neizbežen in sporazum o kontroli nad atomsko energijo bo postal popolnoma nemogoč. Ta potek bo pripeljal do tretje svetovne vojne in do uničenja velikega dela človeštva in njegove kulture. Svet stoji danes na razpotju, ki vodi v mir ali vojno."

Deset ameriških križark je priplulo v Oran v Francoski Afriki.

Ameriški senat je odobril s 60 proti 8 glasovom nadaljnih 3.122.450.000. dolarjev za pomoč zahodni Evropi, Bliznjemu in Daljnemu vzhodu. V vsoto je vključenih 2.850.000.000 dolarjev za Marshallov načrt.

JAKOBINEC MED DEMOKRATI

Ob odprtju parlamenta FLRJ je imel maršal Tito daljši govor o notranjih in zun. problemih svoje države. Ostro je napadal "ZSSR zaradi njenega grobege vmešavanja v jug. zadeve ter si posebno privoščil maršala Vorosilova zaradi njegovih besed v Budimpešti. Podrobil je Vorosilovu, da je bil sicer dober revolucionar 1918. leta in dober vojak kasneje, da pa je sedaj že prestar da bi mogel doumeti razvoj jug. komunizma.

Zlasti boli Tita sovj. vmešavanje pri izgradnji balkanske skupnosti; ker so se njegovi pogledi z načrti moskovskega politbiroja križali, zato je Tito ob tej priliki izredno toplo poudaril željo po čim boljšem sodelovanju in sožitju z Grki, Italijani in Avstrijci, da bi tako dobil okrog sebe obroč vsaj ne popolnoma sovražnih držav. kar bi ga usposobilo za nadaljne akcije v državah pod sovj. kontrolo.

Razveselilo je Tita dejstvo, da je zun. trgovina z zah. svetom v tej kratki dobi presegla nekdanjo trgovino z ZSSR in da so izgledi za bodočnost silno ugodni. Z gospodarskimi dogovori z zahodom bo možno uspešno zaključiti petletko ter privedi FLRJ v "novo srečnejšo bodočnost socialistične države".

Naslednji dan je Tito sprejel v Belem dvoru tuje novinarje — prvič po dveh letih — ter imel z njimi razgovor. Poudaril je, da ne veruje v skorajšnjo možnost vojne in tudi ne pričakuje sovjetskega napada. Prav tako tudi ne pričakuje nikakega upora v državah Kominforma, čeprav vlada tamkaj, kot pravi Tito, precejšnje nezadovoljstvo.

Tito je dalje izjavil, da je uverjen v pošteno in iskreno namene severnoameriške pomoči FLRJ; da ne vidi nikakega načina pomititve z ZSSR, zlasti ne v sedanjem času, pač pa morda "kdaj

kasneje" in da ne potrebuje orožja od zahodnih držav.

Ponovno je Tito poudaril potrebo ureditve odnosov z Grčijo in Italijo ter v zadevi Trsta izjavil, da je pripravljen takoj se pogajati z Italijo, seveda na bazi dogovora s Togliattijem iz leta 1947 (Gorico naj bi Lahi dali Jugoslaviji, ta pa bi Italijanom prepustila pravico v Trstu).

Titove izjave v parlamentu in novinarjem so na zahodu vzeli na znanje s precejšnjo opazovalno rezervo; ker je Tito sam dejal, da je njegova politika sodelovanja z Amerikanci v sedanjem času predvidena na daljše obdobje, bodo verjetno zahodnjaki tudi daljše obdobje mirno čakali in opazovali. Željo po sodelovanju so poudarili takoj Grki in in tudi Avstrijci, le Italijani so odločno odklonili mešetarnjenje za Gorico in Trst — odbili tako vladni krogi kakor tudi Togliatti sam, ki je mnenja, da leta 1947. govoreno ne more več veljati leta 1950., ker so se razmere pri Titu precej spremenile.

De Gasperi je zadržanje do Tita pa je v it. parlamentu ostro napadel stari Orlando. ki je nastopil proti direktnim razgovorom med FLRJ in Italijo, proti intervenciji Združenih narodov in tudi dejal, da v kakšno zav. pomoč pri Trstu ne more več verjeti.

Na te besede mu je odgovarjal sam de Gasperi, ki je, vztrajajoč na zahtevi vrnitve celotnega tržaškega ozemlja, dejal, da je najboljša pot direktnih razgovorov s FLRJ odločno pa je zavrnil Titov predlog o zamenjavi Gorice za Trst; Sforza sam pa bo tržaško vprašanje predložil tudi konferenci zun. ministrov Atlantskega pakta v Londonu; medtem je Sforza sam že imel nekatere razgovore z jug. poslanikom v Rimu Iyevkovičem, ki pa niso dovedli do nikakih rezultatov.

ARGENTINA

Argentina bo po poročilih iz Washingtona dobila v USA kredit 125 milijonov dolarjev, ki bo služil za plačilo argent. dolga. Predsednik Truman je časnika izjavil, da bo z veseljem odobril ta kredit.

V Buenos Aires je prispelo severnoameriško letalsko odposlanstvo. V njem so let. generala Robert Walsh in Thomas Timberman in let. polkovnika Howard Gordon Cook ter Paul Freeman. V Buenos Airesu so izročili am. let. odličja visokim argent. let. poveljnikom, sprejeti so pa bili tudi v posebni avdienci pri predsedniku republike generalu Peronu. Am. let. odposlanstvu na čast je bilo več sprejemov v let. častniškem domu in na am. veleposlaništvu. Iz Buenos Airesa je am. let. odposlanstvo z veletrdnjavo odletelo v Cordobo, kjer je središče argent. let. industrije in let. šolstva.

Poslanska zbornica in senat bosta imela 17. maja seji, ki bosta posvečeni spominu Osvoboditelja Generala San Martina za stoletnico njegove smrti. Z rednim delom bosta pa obe zbornici pričeli proti koncu meseca po končanih majskih slavnostih

Polkovnik Mercante, ki je bil pri zadnjih volitvah v provinci Buenos Aires ponovno izvoljen za guvernerja za naslednjo guvernersko dobo dveh let, t. j. do leta 1952 je nastopil novo guvernersko dobo s programskim nagovorom na poslance in senatorje, v katerem jim je dal pregled dosedaj izvršenega dela v provinci in razvil načrte za delavnost provincialne vlade v naslednjih letih.

Delavstvo v živilski industriji je pred dnevi stopilo v stavko. Oblasti so stavko preglasile za protizakonito.

"El Santiagueno" se imenuje vlak, ki je od včeraj začel voziti iz postaje Presidente Peron do Santiago del Estero. Direktni vlak iz Buenos Airesa odhaja vsako sredo ob 15.20 uri.

Mar del Plata je imela v let. kopalni sezoni 907.194 gostov. Od teh jih prispelo z avtomobili 363.938, z avtobusi, 252.549, z železnico 279.231 in z letali 11.476.

Argentinska vlada je za zavarovanje svojih deviznih rezerv nakupila v inozemstvu 60 ton zlata, od tega 44 ton v USA, 16 pa v Švici.

V Buenos Airesu se je vpisalo v volilne imenike 807.253 žensk, t. j. 62.246 žena več kot pa moških.

Argentina ima po podatkih glavne ravnateljice UNESCO od vseh južnoameriških držav najmanj nepismenih. Največ nepismenih ima Bolivija in to kar 80%, njej slede Honduras, Paraguay, Venezuela, Guatemala, Haiti s 75%; Ecuador in Chile imata 73% nepismenih, Brazilija, Nicaragua in Peru 70, Argentina pa samo 10.6%. Argentinske prosvetne oblasti sodijo, da je v državi okoli 500.000 ljudi, ki ne znajo še brati in pisati. V sanmartinianskem letu si je pa ta oblast nadela nalogo, da bo v tem letu popolnoma iztrebila nepismenost. — Prejšnjo soboto so bili vsi profesorji srednjih in ljudskih šol in vse ostalo učno osebje zaposleni s popisovanjem nepismencev, katere bodo sedaj začeli v posebnih tečajih učiti pisanja in branja.

Argentinski senator Molinari, ki se je pred dnevi vrnil s potovanja okoli sveta, je v senatu izjavil: "Argentina je najsrečnejša dežela na svetu." Poudaril je, da si narodi najbolj žele miru, dodal pa takoj zatem: "Vojna je neposredna in neizbežna. To izjavljam s popolno odgovornostjo kot senator naroda. Zaman je, če kdo trdi, da ni neposredna in ne izbežna."

Argentina je dežela bodočnosti. Tako je mnenje vplivnih in uglednih ameriških gospodarskih osebnosti, s katerimi je imel daljše razgovore argnet. zakladni minister dr. Cereijo, ki se še vedno mudi v USA in obiskuje vsa ameriška gospodarska in industrijska središča.

Med Argentino in Venezuelo so pogajanja za sklenitev trgovske pogodbe. Argentina bi tej državi dobavljala meso, od nje bi pa dobila petroleje.

Ministrstvo za gospodarstvo je prevzelo v svojo upravo največji trg v Bs. Aires Liniers in vso tamošnjo mesno industrijo.

Novice iz Slovenije

VEDNO VEČ PREBEGOV IZ TITQVEGA "RAJA"

Nedavno sta pribežala iz Slovenije v Italijo dva fanta. Na zasliševanju sta izjavila, da sta pobegnili iz strahu pred aretacijo. Oba sta bila mehanika v nekem strojnem podjetju. Izpovedala sta tudi, da je med delavstvom veliko nezadovoljstvo s sedanjim komunističnim nasiljem. Po njuni izjavi nihče ni varen pred Ozno odnosno Udbo, kakor se, sedaj uradno imenuje. Organi te strašne tajne komunistične policije prihajo večkrat v tovarne in poberejo veliko ljudi. Nihče potem več ne ve, kaj so s temi nesrečniki storili, ali so jih pobili ali pa poslali kam na prisilno delo. Gotovo je samo to, da jih ni več nazaj.

Kot drug razlog za pobeg sta navedla glad. Dejala sta, da sta kot mehanika imela še dobro plačo. Pa kaj pomaga tudi ta plača, ko pa je še vedno premajhna, da bi si ljudje mogli kupiti na prostem trgu to, kar za življenje potrebujejo. Na karte — in to za težke delavce — pa nikdar ne dobe tega, kar bi morali. Delavstvo si navadno pomaga tako, da v obratu zbere več zanesljivih ljudi in jih pošlje na deželo po živež. Gorje pa tem delavcem, če jih komunistična policija pri tem dobi. Strašno so kaznovani sami in tudi oni njihovi tovariši, ki so jih poslali. Tak izostanek od dela smatrajo za sabotažo.

Glede Tita sta dejala, da se naslanja sedaj samo še na najzanesljivejše člane Ozne, ki so vsi zelo dobro plačani in imajo vsega v izobilju. Komunistična partija sama mu ni več zanesljiva, ker ne morejo ugotoviti kdo je za Tita in kdo za kominform. Na zunaj seveda vsi vpijejo za Tita.

Tako popisujeta trenutni položaj doma ta najnovejša prebežnika.

Dr. Jože Pokorn, minister v slov. kom. vladi je imenovan za podpredsed. "Komiteja vlade LRS za zakonodajo in izgradnjo ljudske oblasti." **Franc Primožič**, doced. org. sekretar Izvršnega odbora OF je pa bil istočasno postavljen za generalnega sekretarja vlade LRS.

V **Kamniku** so že pred letom spravili pod strebo novo poslopje za kulturno - prosvetni dom. Od tedaj je pa delo na stavbi zamrlo in se do letos ni še premaknilo nikamor naprej. Ljub. kom. tisk se pritožuje in pravi, da kamniško "Sindikarno kulturno umetniško društvo" v mestu ne more nikjer nastopati zaradi pomanjkanja prostorov in zato igra in peje v 2 km oddaljeni vasi Mekinje.

Slabi gospodarji v podjetju "Ilirija". Med drugimi podjetji je v Ljubljani tudi podjetje "Ilirija", ki posluje tako, kakor vsa ostala podjetja pod sedanjim komunističnim vodstvom. Tega ne trdim kar tako na slepo, ampak to ugotavlja glasilo ljub. kom. vlade "Slov. Por.". ki o njem poroča naslednje:

"Kontrolna komisija mestnega ljudskega odbora v Ljubljani je v zadnjem

času ugotovila razne nepravilnosti in slabo gospodarstvo v podjetju "Ilirija". Direktor podjetja je bil že prej opozorjen na pomanjkljivosti v podjetju, vendar pa ni ničesar storil, da bi se odpravile. Mehanična in mizarska delavnica delata kar po ustnih naročilih direktorja, brez delovnega naloga. Porabljeni material se sploh ne kontrolira. Zaradi prekoračenega kredita je podjetje moralo plačati več tisoč dinarjev penala. Dnevni delovni listi se ne kontrolirajo, kljub temu, da se na podlagi teh delovnih listov sestavlja plačilna lista. V decembru je podjetje izpolnilo svoj proizvodni plan s 85%, plačilni fond pa je izkoristilo z 72%. Porazno je razmerje med izdelovnimi in režijskimi plačami, saj odpade na režijske plače kar 45% vseh plač. Normirana storilnost v decembru ni znašala niti 50%. Denar iz sklada vodstva so uporabljali za nabavo vina, južine itd.

Vse te napake izvirajo iz malomarnega odnosa uprave do proizvodnih nalog. Znižanje polne lastne cene so izkazali na ta način, da so iz direktorskega fonda plačali ustrezajoči znesek, namesto da bi uprava v sodelovanju s sindikalno organizacijo razvila borbo za znižanje polne lastne cene z boljšo organizacijo dela in s čim racionalnejšim izkoriščanjem materiala.

Pa naj še kdo reče, da ni "vzorna" ta "ljudska-komunistična oblast!"

Za goriško oblast, ki šteje 184.000 prebivalcev, komunisti doma ne morejo dobiti odvetnika, ki bi jim šel delat tlako v to pokrajino. Tako morajo ljudje iz te oblasti hoditi v Ljubljano ali pa na Reko, kjer pa odvetniško prakso smejo izvrševati samo taki bivši odvetniki, ki so ali komunisti, ali pa so se jim čisto predali v službo. Na Goriško se iz Slovenije ne marajo vrniti niti taki odvetniki, ki so svoječasnno pobegnili iz ted krajev v Slovenijo.

Zgodbica o kulturnem britju. Brali smo jo v ljub. februarjskem tisku. Ker je pa aktualna še sedaj, jo ponatiskujemo v celoti. Glasi pa tako — le:

"Mož, kateremu se je pri brušenju zlomila poslednja britvica, se je moral iti brit v mestno brivnico. Po dolgem čakanju se je začelo britje: par površnih potez s čopičem, pa sem že imel polna usta milnice. Nato je zapela britev po koži, da sem imel občutek, da strga in ne brije; pod prtom sem stiskal pesti kot če bi bil pri zobarju. Britev je bila čisto topa. Dočakal sem "prvo rundo"; pomočnica me vpraša: "izbrijem?", jaz iz navade: "prosim". Mučenje se je znova začelo. Nato mi izmije obraz s par potezami z gumijevo gubo in nato začne neusmiljeno drgniti obraz z hrapavim galunom, de sem komaj zdržal na stolu. Malo me je še posvajkala s papirjem in mesto s kolin-sko vodo vtila na lica neko dišečo vodo. Prosil sem za kremo: "nimamo". — Ko sem se doma ogledal v ogledalu, sem ugotovil žalostno stanje; po vsem obra-

zu so se me oprijemali osušeni kosmi in svaljki papirja in med njimi so prav na gosto črneli številni otočki ostankov brade; nisem vedel, če sem obrit ali ne. Moral sem se po britju in izbritju še enkrat pošteno obriti."

UMRLI so: Franc Bizjak, polic. upok. v Vogljah pri Repentabru, Marija Kragelj na Vrhniki, Marija Dežman, roj. Resch v Ljub., Milena Prelog v Ljub., br. Pashal Vrenjak, krojač O. F. M. v Ljub., Teja Lušin, uprav. trg. podjetja Umetnina v Ljub., Marija Moll v Celju, Jera Čater v Vojniku, Jernej Goršič, uslužb. min. za ljudsko zdravje na Rudniku, Karel Kunc, prof. v p. v Ljub., Marija Finžgar, roj. Ovsunik na Brezjah, Helena Rožanec v Ljub., Alojzija Zavašnik, roj. Klemenčič na Bregu pri Žirovnici, Kristina Čotar v Ljub., Mihael Znoj, Marija Podlesnikar, roj. Svoljšak v Kamniku, Kristina Maselj, žena gimn. rav. v p. v Ljub., Jožefa Zajc v Braslovčah, Franciska Sešek, roj. Ambrož v Polju, Franc Hočevnar, major v p., Ana Vojska v Ljub., s. Armela Poderžaj, uršulinka v Ljub., Tomo Križanič, davčni upok. na Pobrežju, Amalija Ciber v Ljub. Jože Čebokli, čijak III. letnika elektrotehniškega oddelka TSS v Ljub., Terezija Žefram na Dol. Ponikvah, Franc Kranjc v Repnjah, Albin Pleško v Ljub., Stan-ko Veber, trg. poslovođa Mest. magac. v Celju, Jože Vrtovec, poštni upravnik v p. v Ljub., Fini Rozman-Gema v Ljub., Minka Govekarjeva, pisateljica in kulturna delavka v ženskem pokretu v Ljub., Andrej Prešeren v Ljub., Antonija Godina, vdova Tropan, roj. Prešeren v

Slovenci v Argentini

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Franca in Ivanke Zorko so dobili sinčka. Vinka in Rezko Marinšek v Floridi je razveselila hčerka. V družini Alojzija in Marije Marolt v Miramaru je pa prišel na svet sinček, kateremu so dali pri krstu ime Ivan-Franc. Srečnim staršem naše čestitke.

Poroka. V soboto, 6. t. m. popoldne sta stopila pred oltar v župni cerkvi Sv. Julije g. Lojze Dolinar in gđ. Barbara Lovrenčič. Mladi par je poročil g. Orehar. Ženin se je vsa zadnja leta živahno udeleževal v tab. gled. družini v Servigliano in Senigalliji v Italiji, po prihodu v Argentino pa v igralski družini Narte Velikonja, nevesta pa v deklinski organizaciji in v pevskem zboru Gallus. Mladi par je spremil pred oltar mešani zbor Gallusa z lepo Marijino pesmijo. Novoporočencema ob vstopu v novo življenje želimo mnogo sreče in božjega blagoslova.

SLOVENSKI KULTURNO PROSVETNIK KROŽEK V CORDOBI

Cordoba, 2. maja.

V nedeljo, dne 30. aprila, smo se cordobski Slovenci sestali in ustanovili svoj kulturno prosvetnik krožek.

Sestanku je prisostvovalo poleg novo naseljenecv tudi mnogo starih Slovencev. Uvodoma je p. Jakob, ki je šele nedavno prispel med nas, pozdrvil vse

"Danes sem odpovedal službo v tovarni, jutri pa pojdem delat na stavbo za mizarja." je naznanil Tone tisto popoldne.

"Le kaj misliš, da boš dobil tam," ga je vščipnil Jaka. "Misliš, da Te bodo kar za kapataza postavili."

"Nič ne mislim tega. Jezi me le, ko vsi pravijo koliko zaslužijo, ko delajo na stavbah. Jaz sem pa garal in garal v tovarni za tistih borih 20 pesov na dan. Na stavbah jih dobijo pa 40 ali pa še več."

"Misliš, da res dobe toliko," ga je prekinil Jaka. "Usta imajo široke, zaslužijo pa nič bolje kot v tovarni, pa še več hlače raztrgajo. Ko sem jaz prišel sem, so se tudi nekateri hvalili koliko zaslužijo. Vedno polovico več, kakor drugi. Pa ni bil bolje oblečen od drugih. Tudi pil ni, ne zapravljaj, še hise si ni naredil. Kam daje denar bi se kdo vprašal? Pa smo vedeli, da se le pohvali rad, denarja ni pa nikjer. Saj tega smo bili že od doma vajeni. Naš sosed je bil tudi tak bahač. Kokoši so mu znesle po trikrat na dan, krave so imele po

Ljub., Marija Hildegarda Lebar, dolgoletna učiteljica v Ljub., Marija Thuma, roj. Perko na Viču, Marija Rodman, roj. Pegan v Vipavi, Vilko Weixl, biv. trgovec v Mariboru, Peter Ugovšek, v Šmartnem ob Dreti, Jože Hromec v Polju, Franja Klanjšek, učiteljica na Kopanju, Angela Pencelj, Ljub. in Florijan Dobovšek v Ljub.

navzoče ter na kratko orisal zamisel in cilje tega krožka, nakar je povzel besedo gr. dr. Hanželič.

V lepo podanem predavanju nam je govoril na splošno o kulturi in posebej še o slovenski kulturi. Povdaril je predvsem nevarnost, ki grozi odraslim Slovincem, da izgube svojo narodno kulturo, a istočasno si tukajšnje kulture ne pridobijo ter tako postanejo ljudje brez kulture. Prav radi tega je potrebno, da se intenzivno udeležujemo v kulturnem in posebej še v verskem življenju, ki je najvišji izraz vsakega kulturnega izživljanja.

Za predavanjem prof. Hanželiča so se nato pod začasnim predstvom dr. Janka Jazbeca vršile volitve v krožkov odbor. Soglasno so bili v odbor izvoljeni sledeči staro — in novonaseljenci: predsednik, Janko Jazbec, senior; podpredsednik, Matija Zbašnik; tajnik, Milan Grdin; blagajničarka, ga Stoničeva in odbornik, Srečko Gaserjev.

Novoizbrani predsednik je nato s par besedami pozval vse navzoče na sodelovanje. Povdaril je, da ta krožek ni nobeno društvo in zlasti ne nobena politična zadeva. Nameni krožka so zgolj verski, kulturni in prosvetni.

S tem se je ta naš prvi skupni sestanek zaključil. Vidno zadovoljstvo se je kazalo pri vseh navzočih, saj smo cordobski Slovenci dobili to, kar smo že dolgo časa pogrešali.

Dr. J. J.

dve teleti na leto, zaklal je 7 prašičev in naložil 13 žolodcev."

"Verjamem, da se mnogo hvalijo," je pritrdil Tone. "Pa je vendar le tudi res, da se na stavbah več zasluži kot v tovarni. Da le zadeneš žebelj v glavo, pa te že vzamejo za oficila."

"Tako govore pri kozarcu; toda na delu morajo pa presneto pljuniti v roke in če kdo ne zna dela, ga kinalu postavijo na cesto. Meni ne boš pravil takih stori. ki sem celih pet let bil za tesarja na stavbi," se je odrezal Jaka. "Nekaj moraš že znati, ali pa biti vsaj spreten, da ne opaziš takoj, da vsega ne znaš. Ti si pa precej neroden. Včasih reš rečeš kakšno brihtno, da se ti vsi smejemo. Pri delu si pa tako malo pripraven kot gnojne vile za v žep."

"Tako neroden pa res nisem," je bil Tone skoraj hud. "Nekaj skušnje pa tudi imam. Saj smo doma sami naredili novo drvarnico in svinjake. Res sem bil še majhen takrat in nisem dosti delal. Pa če le gledaš in gledaš, nekaj Ti pa le ostane v glavi."

"Od gledanja pa res," se je zasmejal Jaka. "Tako kot se je učil Šemonov kovač. Tri leta je samo gledal, tako gledal, da so mu morali očala kupiti. Ko so pretekla tri leta, mu je oče postavil kovačnico in mladi kovač se je sukal po njej kot petelin na strehi. Razbijanje se je čulo po vsej vasi in privabilo vaščane. da so ga prišli pogledat ko je obdeloval kos železa."

Kaj boš naredil, so hoteli vedeti. Če bo špičasto bodo vile, če bo ploščato, bo pa lopata," je odgovorjal kovač in tolkel ter udrihal, da so se vsi vaščani naveličali gledati. Ko je odšel zadnji radovednež, se je naveličal tudi mladi kovač in zabrisal železo v prvi grm za kovačnico. V grmu je spal zajec, ki ga je vroče železo splašilo. Pobegnil je, kovač pa je strmel za njim. Nekaj sem pa le skoval. Pa še živo je. Vsak bi tega ne znal."

"Kaj me zafkravaš s takimi starimi zgodbami," je bil hud Tone. "Boš že videl, kako se bom odrezal. Kupil bom žago, skirao se imam. Še pašet si zataktem v hlačni žep odzadaj. mizarski svinčnik za uho, pa me bodo vzeli za oficila, ne da bi me od blizu ogledali. Tako pa ne bom naredil kot tisti profesor, ki je hotel iti za tesarja. Ko so ga vprašali, če zna pisati in brati, se je brzo odrezal: Kako bi ne znal, saj sem bil profesor. Pa ga niso vzeli, ker ni znal svojega poklica zatajati. Jaz bom pa rekel, da sem pohištvni mizar, pa da me bolj veseli delo na svežem zraku. Jaz vem, kako je treba. Nisem tak neroda kot se tebi zdim."

"Ivoja glava, tvoj svet," je pripomnil Jaka. "Zdi se mi pa, da nisi še pomislil na to, kdo Ti bo držal dežnik, kadar bo dež in ne kdo Ti bo delal senco, kadar bo sonce pristisnilo vate. Nikar ne misli, da boš kaj premenjal na dobro, ker boš moral odšteti nekateri dan, ko ne boš delal. Potem pa še vedne spremembe delovnega kraja in dolge vožnje tja in nazaj. Nič ne rečem. Morda boš zadel. Vedi pa to, da namalane številke še niso denar."

HUGO WAST

IVANA TABOR

POSLOVENJENO S PISATELJEVIM DOVOLJENJEM

Zdaj je že dva tedna, kar je dobil iz Rima dovoljenje, da lahko opuša brevir, katerega opravljanje je sicer za duhovnika obvezno pod smrtnim grehom. Oddahnil se je. Odločno mu je bilo preveč, zlogovati dve uri psalme, blebetati te tiskane molitve, med tem ko je toliko težkih vprašanj klicalo po rešitvi. Da bi opravičil to svoje podcenjevanje brevirja, je takrat govoril samemu sebi: Tudi delo je molitev!

Spet je odprl svoj zvezčič in bral:

"Danes sem prebil tri ure z Ivano Tabor na njeni pristavi. Nisva mnogo govorila o verskih stvareh, pa to ni važno. Seme, ko je vrženo v zemljo, izklike tudi brez pomoči sejala. Najino prijateljstvo je začetek srečne dobe, ki jo bo uživalo človeštvo, ko bodo izginile nečiste nagajenosti."

Druga dne je bila zaznamovana nova opomba:

"Zvečer sem preživel v Martinu. Ivana mi je rekla: 'Verjamem v Kristusovo božanstvo (divinidad), ne verjamem pa v njegovo bogstvo (deidad), ki naj zveže človeka z Bogom. Bog se je iz-

razil v Kristusu, toda On sam še ni Bog'.

"Ivana je duša bistveno pobožna, religiozna, toda njeno bogoslovje je čudna mešanica čuvstev in svojevoličnih razlag svetega Pisma. Jaz jo poslušam z navdušenjem, ko vidim, da se korak za korakom približuje katolištvu. Skoroj nikdar odločno ne zavrnem njenih mot. Večkrat delam celo vtis, da soglašam z njimi, da jih potlej toliko laže zavrnem. Nase obračam tele Pavlove besede: 'Kakor otroke sem vas hranil z mlekom in ne s težko hrano, kajti niste še sposobni zanj'."

Danes sem ji rekel: "Vi ste mi poslani na čudežni način, da vas pripeljem jaz k resnici po svetem Evangeliju, vi pa da me pripeljete k nebu, kakor je obljubil Apostol."

"Kako je obljubil in kaj?" me je vprašala. Odgovoril sem ji z citatom iz apostola svetega Jakoba: "Oni, ki kogar koli odvrne od zmote na svoji poti, bo rešil svojo dušo smrti in pokril bo množino svojih grehov."

18.

Tekst pravi: "On, ki spreobrne grešnika, toda jaz nisem imel poguma, da bi Ivano imenoval grešnico, kajti poznam njeno srce, ki je čisto kakor zlat kelih."

"In če se jaz ne spreobrnem, se vi ne boste rešili?" me je vprašala in se božansko nasmešnila.

Jaz sem ji odgovoril in ona me je poslušala z lahkim sarkazmom na smejočih se ustnicah; potem pa sem opazil, da je napravilo nanjo vtis.

"S svojo hierarkijo, s svojimi zakramenti, s svojim bogoslužjem," sem ji rekel, "je katoliška Cerkev hladna in temna zarja resničnega dne! Oh, moja duhovna hčerka! Oh, moja Ivana! Nekega dne se bova našla v njega bleščečem se lesku!" Nisi slišala glas, ki ga je rekel prerok: 'Stražnik, kje je noč?' in je odgovoril glas z neba: 'Res je še noč, toda dan se že približuje.'

Ko sem nehal govoriti, je imela polne oči solza. In rekla mi je ginjeno naslednjo ugotovitev:

"Vi ste vrata prave Cerkve, Cerkev Bodočnosti, kateri je katoliška Cerkev samo klika, res da sveta, toda nič več kot samo klika, in kvas. Jaz si zamišljam Cerkev kot tri kroge, kjer bi našle mesto vse uboge stvari človeške: v prvem krogu vsi kristjani brez

razlike; v drugem judje in mohamedani; v tretjem pa mnogobožci in brezbožniki..."

Resnično, ta ideja ni vaša, temveč moja. Nekega dne sem ji jo zaupal, in ona si jo je prisvojila do tolikšne mere, da že ni več vedela, kako sem jo ji jaz vsadil, da je potlej sama mislila nanj.

Bila je tako lepa, ko je govorila te misli, da se mi je zdelo, da je pred menoj resnična prerokinja.

Poslovil sem se od nje z obljubo, da se vrnem drugega dne."

"Pridite zgodaj", mi je rekla.

Oče Simon je potem še listal svoj zvezčič, hotel premeriti psihološko pot, ki jo je napravil, pa je pri tem opazil opazko, ki jo je napravil tistega dne, ko je dobil iz Rima dovoljenje, da je oproščen brevirja iz razlogov, ki jih je navedel v svoji prošnji in ki so se kratko glasili: zaradi svojih apostolskih naporov...

Nekaj dni je molčal o tem dekretu, da ne bi žalil očeta Placida, ter je imel brevir na mizici, da je bilo videti, kakor da ga pridno moli.

"Ta teden sem se vzdržal in nisem šel na Martinez", je bral svoj dnevnik, "sem razgovarjal z očetom Placidom, ki mi je dal nekaj brezpomembnih opazk o porajanju čutnosti. Vznemirjajo ga pri-spodobe v mojih govorih, ki se mu zde preveč nežne. Takoj sem mu

jih naštel kópico drugih, še vse bolj nežnih, ki so v svetem Pismu.

Rekel mi je: "Človek, ki vsak dan ustvarja čudež posvečevanja hostije, mora zapreti oči pred svetno lepoto."

Odgovoril sem mu:

"Če bom jaz rešil to edino osebo, si bom zagotovil svojo rešitev."

On pa mi je nato rekel in z glavno pritrdjeval, kot da dvomi s stavkom iz cerkvenih očetov: 'Več je vreden konec stvari, kakor njen začetek...'

Ugovarjal sem mu: 'Vsakokrat, kadar koli govorim z njo, čutim kot na čutni način pričujočnost svetega Duha. Njeno srce je tako čisto! Stvari, ki jih obravnavava, so tako svete.'

"Ni boljših pasti", me je zavrnil, "za dvoje src kakor nedolžne skrivnosti."

"Skrivnost je skoraj vedno nezapažen skupek vseh mogočih stvari."

Svojemu staremu prijatelju sem podal tole misel:

"V sveti pričujočnosti samega Boga, ko stopa na oltar, bi si upal ponoviti vsako besedo, ki sem jo slišal po ustih te ženske. Slabo bi prišel na kraj teolog, ki bi mi skušal oporeči najmanjši očetek."

Oče Placid ni takoj spregovoril,

HEBBLOVA GENOVEFA V BUENOS AIRESU

IDNAVE mi je še bližja kot prej od tedaj, ko so njeni člani razumno in plemenito sprejeli tudi neugodne sodbe. Če je kdo pripravljen sprejemati tudi take sodbe z namenom, da se napak otrese, je treba že zaradi tega z njim računati pri gradnji naše kulture. In dvig naše kulture je cilj posameznim kulturnim dejanjem. Zato naj bi se ocena ne zaprla v gledališko dvorano in n. pr. proglašala "Genovefo" za uspeh; potrebno je pogledati za kulise, pretehtati namene družine, sredstva, ki se jih je poslužila, okoliščine prireditve, itd., vse to pa v okviru celotnega našega položaja. Teh stvari sem se vsaj dotaknil v članku "K programu IDNAVE". Domenjen in pripravljen je bil za zadnjo številko "Svobodne Slovenije" pred uprizoritvijo Genovefe. Da ni bil priobčen, ni v škodo samo meni — v oceni bi se lahko skliceval na trditve v članku, ampak tudi igralcem in gledalcem, ki bi dobili nekaj več kot samo kratko časnikarsko poročilo. "Svobodna Slovenija" je morala imeti razloge zato, da članka ni objavila, (priznali smo ga za objavo v majski prilogi "Svobodne Slovenije", op. ur.).

Da se povrnemo k Genovefi: igra sama je gledalcem marsikaj dala. Je bila uspeh. Gledano s stališča namenov igralske družine in s stališča načrtne gradnje naše kulture pa je bila neuspeh. Studij dovolj težkega dela je bil prekratek, zato predstava ni zaživela v organizem, ki bi ga oblikovala režiserjeva zamisel. Posamezniki so se morali boriti ne samo s svojimi pomanjkljivostmi, ampak tudi s pomanjkljivostmi drugih. (Tam, kjer je skupna igra dobobra obdelana, igralci drug drugemu pomagajo, če skupne igre ni, se cvarajo). Torej spet improvizacija!

Delo samo je prestalo preskušnjo: priznamo upravičenost prevoda in uprizoritve. Ker nimam besedila, mu bom zaradi izvajanja lahko krivičen. Zdi se, da avtor ni našel iz vab svoje neukročene narave in romantičnih vzorov ter Shakespearea. Volzi psiholoških struj in prekretoev so premalo osvetljeni, osebe so rađe ostale romantične konstrukcije z nagnjenjem do sentencioznosti. Poskusi oživljanja dobe so zanimivi, pa ne zmerom dejanju in oporo. Težišča igre na nedeljski predstavi ni bilo jasno čutiti, linija Genovefa - Siegfried - Golo je bila nalomljena. Tudi vodilna Hebblova ideja očiščenja v smrti ni dohila potrebnega poudarka.

Nasproti prepadam zla stoji junaška nedolžnost Genovefima. Naša Genovefa je izžarevala pravo deklško svetlobo, za ravnovesje v igri pa bi bila potrebna večja intenzivnost doživljanja in s tem učinkovanja. Igralsko družino je opozoriti na neodgovornost za razvoj nadarjene igralke. Soigra z Siegfriedom je pogrešala — pri obeh

tiste wagnerijanske ljubezenske mistike, ki jo delo zahteva. Sicer je Siegfried bolje rešil lirični del svoje vloge kot dramatični. Golo ni razočaral; z voljo in intuicijo se je lotil težke naloge. Njegova igra ni pogrešala pravih zastavkov in nekaterih že močnih prvin, v celoti pa ni bilo še pravega stopnjevanja; Golov značaj je ostal prešibak. Najsilnejša zamisel in najbolj skladno izdelana je bila čarovnica. Igralka je v tej vlogi toliko dosegla, da se je težišče vsega dejanja premaknilo.

Od manjših vlog je opozoriti na dojkovo — dobra zlasti glasovno. Večino ostalih oseb in njih prizorov je prekrival diletantizem. Posebej še ni bila prijetna ugotovitev, da je šlo v izgovarjavi in čistosti odrskega jezika precej nazaj od lani. Toliko večja škoda, ker je prevod poln sile in gibanja — pa je bilo marsikaj popačenega in izgubljenega.

Ker naše kulturno prizadevanje na splošno še daleč ne prinaša tistih in takih sadov, kot si laskamo, je nujno, da z laskanjem prenehamo. Ker je skoraj nemogoče najti priliko in prostor za to, da poveš, kar se ti zdi v prid resnici — to je vzrok, da je v tem poročilu nekaj stvari, ki z nedeljsko predstavo niso v najtesnejši zvezi. Zaradi njih je ocena prireditve okrajšana.

L. G.

DRUŠTVENI OGLASNIK

POHITITE Z REGISTRACIJO!

Ponovno opozarjamo, da se morajo vsi tuji v provinci Buenos Aires do 11. julija t. l. prijaviti za vpis v Registro Civil. To bi pravzaprav morali že vsi storiti takoj po naselitvi v provinci. Kdor je to opustil, bi moral plačati 50 \$ kazni. Sedaj je oblast izdala amnestijo in kazni ni treba plačati, pač pa se je treba prijaviti do 11. julija t. l. Po tem dnevu pa bo treba zopet plačati kazen, če amnestija ne bo podaljšana.

Za registracijo je treba imeti tele stvari:

1. Prevod potnega lista. Tega vam oskrbi pisarna Društva Slovencev. Zato prinesite čimprej potne liste v pisarno!
2. "Papel sellado" za 6.50 \$. Na ta kolekovan papir napiše uradnik prošnjo za cedulo. Ker je registracija potrebna v provinci in je ukaz izdala provinčialna vlada, mora biti prošnja napisana na papirju, kolekovanem s provinčialnimi koleki. Zaradi tega ne kupujte tega papirja v mestu, temveč v provinci v Banco de la Provincia de Buenos Aires.
3. Vsak mora imeti dve fotografiji v velikosti 3.5x3.5 ali tudi 4x4, de frante, fondo blanco, to se pravi, da obraz ne sme biti slikan od strani in da mora fotografija imeti svetlo ozadje. Zato si morate preskrbeti nove fotografije.
4. S seboj morate imeti potrdilo o ce-

DOBER TEK

NEDELJA: Kosilo: juha z jajcem, karfiolin puding, piščanci v papriki, domači široki rezanci, zelena solata, čokoladna torta s kremo, sadje, črna kava; večerja: obloženi kruhki (sandwiches), torta, čaj.

PONEDELJEK: Kosilo: sarma, krompir v kosih, sadje; večerja: bržola s čebulo, dušen riž, solata, čaj.

TOREK: Kosilo: goveja juha z vraničnimi cmoki, govedina, vinska omaka, krompirjev pure, snežene kepe v kremi; večerja: ocvrti možgani ali jetera, dušene bučke, solata, kompot.

SREDA: kosilo: ješprenčkova juha, suhi svinjski jezik z gorčico, fižol, zabalen z drobtinami, biskvitne rezine s šatojem; večerja: ocvrti krompirjevi hlebčki, fižol v solati, čaj z biskvitom.

ČETRTEK: kosilo: goveji zrezki s čebulo in majaronom, makaroni s parmezanom, solata, črna kava; večerja: hrenovke z gorčico, krompirjeva solata, čaj s piškoti.

PETEK: kosilo: ribji golaž, polenta, buhteljni, črna kava; večerja: zelenjavna rižota, buhteljni, čaj.

SOBOTA: kosilo: paradižnikova juha z rižem, makaronovo meso, mešana solata, sadje; večerja: ocvrta jajca s šunko, solata, kompot.

DARILA

Živila, tekstilno blago in zdravila pošiljamo v vse države.

Iz Buenos Airesa pošiljamo zavitke do 5 kg kakor doslej še nadalje v vse države in sicer z rabljeno obleko, z novo obleko in živili.

PANETH y Cia. DIAGONAL NORTE 501 — Of. 810

pljenih kozah. Veljavna so še potrdila o lanskem cepljenju. Kdor pa se lani ni cepil, se mora letos. V državnih bolnišnicah in občinskih ambulatorijih je cepljenje brezplačno.

5. Vsak naj ima s seboj kuverto s svojim naslovom ali pa potrdilo o plačani najemini, iz katerega je razvidno, kje stanuje.

6. Vsak naj ima s seboj tudi tisti argentinski dokument, ki ga je od argentinskega konzula dobil k potnemu listu, kjer so vsi njegovi osebni podatki napisani v kastelj. in na hrbtni strani tega dokumenta pa so prstni odtisi in fotografija.

7. Otroci, ki so potovali z materinim potnim listom, ne morejo biti registrirani na podlagi tega potnega lista, ampak je treba zanje predložiti legalizirane krstne liste. O tem dobite točnejše informacije v pisarni Društva Slovencev na Victor Martinez 50.

Ne odlašajte registracije na zadnji mesec, ko bo silen naval vseh tistih, ki odlašajo. Takrat boste čakali dneve! Sedaj pa boste izgubili samo en dan.

PIŠILJANJE PAKETOV DIREKTNO IZ ARGENTINE

Lista, ki je bila objavljena na 4. strani v letošnji tretji številki Svobodne Slovenije, je veljavna tudi za mesec maj in junij. Le nobenega mlčka (niti kondenziranega niti v prahu) se ne more več pošiljati, ker je med prepovedanimi predmeti. — Odpošiljatelj mora prošnjo osebno vložiti; zato je treba imeti s sabo osebno izkaznico že pri vlaganju prošnje.

Društvo Slovencev vabi vse svoje člane, ki stanujejo v Ramos Mejii, Ciudadeli in v bližnji okolici na kratek razgovor, ki bo v nedeljo 21. maja 1950 takoj po slovenski sv. maši t. j. ob 8.15 v župnijski dvorani v Ramos Mejia. Vse člane prosimo, da se tega razgovora zanesljivo udeležijo.

Odbor Društva Slovencev.

CERKVENI OGLASNIK

ROMANJE V LUJAN

Danes samo še nekaj zadnjih navodil:

- 1) Romanje se vrši ob vsakem vremenu!
- 2) Vozovnice za romarski vlak so že vse razprodane;
- 3) Nihče naj ne sili na romarski vlak z običajnimi vozovnicami ali celo brez njih!
- 4) Starši naj za večje otroke pod petimi leti vzamejo s seboj kak dokument, iz katerega je razvidna otrokova starost.
- 5) Na vlak pridite vsi točno!
- 6) Nabavite si vsi romarsko knjižico, ki jo dobite pri poverjenikih "Oznaniča" in na vlaku samem. . .
- 7) Prav tako tudi vsem odraslim priporočamo nabavo romarskega znaka. — Stane 2 pesa in se bo dobil v soboto popoldne v Dušno-pastirski pisarni in na vlaku med romanjem v Lujan.
- 8) Preberite tudi navodila v "Oznaniču" ki ta teden izide!

Paternal. Na praznik Kristusovega vnebohoda, 18. maja, se bo g. Janez Hladnik poslovil od Slov. Paternala. Sv. maša bo ob desetih pri šolskih sestrah na Paz Soldan 4924 za rajno Frančiško Hladnik ob osmi obletnici njene smrti.

OEVESTILA

G. Janez Hladnik bo med 21. in 23. majem na obisku pri rajskih v Montevideu. V tem času naj ga nihče ne išče ali kliče po telefonu ne na njegovem starem in ne na novem stanovanju!

Vse vrste POHISTVA

po tovarniških cenah dobite samo v slovenski izdelovalnici **Muebleria "CARPINTEROS UNIDOS"** Ayacucho 369 SAN ANDRES, F.C.N.G.B.M.

ODPRL SEM

ČEVLJARSKO DELAVNICO

Ivršujem nova dela in vsa čevljarska popravila.

ROJAKOM SE PRIPOROČAM

Henrik Stanič

čevljarski mojster

GUAMENI — entre 3127 y 3147 Mataderos, Capital

Dohod: Kolektiv 44 s Primera Junta, 55 z Belgrano, 10 s Tablada, 220 z Liniersa.

Imprenta "Dorrego", Dorrego 1102, Buenos Aires

SLOVENCI, POZOR!

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, visoko pritličje — Tel. 32-4597 — BUENOS AIRES

Uradne ure od 9. — 12. ure dopoldne in od 15. — 19. ure popoldne. Ob sobotah od 9. — 12. ure dopoldne.

Nr. 03	4.500 gr. riža		
	2.500 gr. surove kave		
	4.500 gr. mila za pranje	m\$N.	160.—
Nr. 04	9.000 gr. sladkorja	m\$N.	80.—
Nr. 05	9.000 gr. svinjske masti	m\$N.	147.—

45 KG. BELE MOKE: m\$N. 147.00

Razen zgoraj navedenih paketov imamo na izbero naše stalne pakete, ki prihajajo v Jugoslavijo v času od 2 — 2 in pol meseca

U—7	2.250 gr. riža		
	2.250 gr. sladkorja		33.—
U—8	4.500 gr. riža		27.—
U—9	3.500 gr. sladkorja		
	1.000 gr. corned beef		45.—
U—16	4.000 gr. pralnega mila		
	500 gr. foaletnega mila		41.—
U—20	1.000 gra surove kave		
	3.500 gr. sladkorja		48.—

SLOVENCI V ROSARIO: Zglasite se naravnost v naši podružnici v ulici Laprida 956 — T. E. 22-885 (pritličje — desno).

COMODORO RIVADAVIA: Obiščite našega zastopnika vsak dan od 6.30 — 7.30, ob sobotah po od 4.30 — 7 ure v restavraciji "ALHAMBRA", ulica San Martin 501.

POZOR! POZOR! V JUGOSLAVIJO POŠILJAMO DINARJE! V centrali, kakor tudi v naših podružnicah govorimo slovenski. POŠILJAMO TUDI ZDRAVILA TER STARO IN NOVO BLAGO.

SLOVENCI PO SVETU

U. S. A.

Cleveland, 28. aprila.

Davi je umrl na opeklinah, ki jih je zadobil pri delu v tovarni novonaseljenec Stanko Resnik, ki je prisel v USA šele pred Veliko nočjo z ženo in nekaj meseci starim otrokom. Pokojnik je bil doma od Sv. Križa pri Litiji. Težko prizadeti družini, naše skreno hojalje!

K A N A D A

Guelph, 27. aprila

Rejstva. Ludvik Arčon in Ivanka roj. Zidanek sta dobila za veliko noč ljubko hčerkico. Gospa Beta Tanko (Bastič) je podarila svojemu možu že drugo deklico. Punčko so dobili tudi Peterlinovi. Srečnim staršem naše čestitke.

Poroka. Ludvik Pahulje se je poročil z Danico Petrič. Čestitamo.

Dotrpel je v Cordobi

ALBIN GASER

član Društva Slovencev.

Bil je vse svoje življenje nesebičen javni delavec, neustrašen, požrtvovalen in zaveden katoliški strokovničar, odločen protikomunist. Trpljenje je bilo njegov delež, ki ga je prenašal z junaško vdanostjo. Sedaj je našel svoj mir v Bogu, časten pa ostane med nami njegov spomin.

DRUŠTVO SLOENCEV
v Buenos Airesu

CENENI PAKETI-PRVOVRSTNO BLAGO

Typ A	— 4.300 gr masti	\$ 38.—
Typ B	— 4.500 gr. sladkorja	\$ 28.—
Typ C	— 4.500 gr. riža	\$ 25.—
Typ D	— 2.250 gr. sladkorja	
	2.250 gr. riža	\$ 25.—
Typ N	— 2.500 gr surove kave	\$ 52.—
Typ O	— 2.500 gr. pražene kave	\$ 56.—

Posebni paketi — kava in živila:

5 KG PAKETI	10 KG PAKETI
Typ AB — \$ 36.—	Typ BC 1 — \$ 53.—
1 kg surove kave	1 kg surove kave
4.5 kg sladkorja	8 kg riža
Typ CD — \$ 40.—	Typ CC 1 — \$ 72.—
1 kg surove kave	2 kg. surove kave
3.4 kg masti	7 kg svinjske masti
Typ BB — \$ 48.—	Typ D 1 — \$ 40.—
2 kg surove kave	4.5 kg sladkorja
2.5 kg riža	4.5 kg riža
Typ Bremen A — \$ 35.—	Typ KA 1 — \$ 69 —
1 kg surove kave	2.5 kg surove kave
3.5 kg slanine	6.5 kg sladkorja

Naslovljenci prejmejo vse pakete brez vsakega doplačila. — Vsi paketi so zavarovani proti izgubi. — Zahtevajte popolnen cenik.

"TRANSITO"

ENCOMIENDAS INTERNACIONALES

CANGALLO 439, Oficina 602

T. E. 34-9185

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336 (pol kvadre od ogla Cabildo 2300) Tel. 76 - 9160

Pravkar smo prejeli moderne švicarske ure znamke RECORD-WATCH, Genève, ki so avtomatične in antimagnetične. Dalje imamo v zalogi ure OMEGA, ELECTION, MOVADO, UNVER; priporočamo, da se oskrbite z budilkami znamke JAZ in SUIZA, dokler traja zaloga.

Trgovina je ob delavnih odprta vsak dan do 20. ure, ob sobotah popoldne pa se lahko naše stranke zglaste v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5.

EUROPLATA

Od 23. marca dalje smo znatno znižali ceno našim priznanim paketom

Razen tega pošiljamo nove vrste paketov z najprimernejšim blagom iz Evrope in naše Europlata pakete naravnost iz Argentine po ceni od \$ 42.— do \$ 59.—

Pozos 129 - I. nadstropje - Buenos Aires

temveč šele čez nekaj časa in še to tako, kakor da se hoče na vsak način obdržati s svojim predstojnikom na višini dispute; "Mislim, da je to vse skup samo strašna preizkušnja, ki jo vam pošilja sam Gospod..."

"Zakaj preizkušnja? Bolj pritiče beseda: milost! sem ga zavrnil."

"Vi ste res spovednik duhovnikov, in verjamem, da vas Gospod pošilja v rešitev mnogih ubogih duhovniških duš, katerim pa vi govorite s poudarkom, ki odkriva vašo osebno izkušnost. Spovednik pa mora biti strog s seboj, da dobi pravico biti usmiljen do tujih grehov. Sicer bi njegova usmiljenost bila videti osebno zainteresirana. In spominjajte se vedno, kar sem vam že tolikokrat rekel; glavna temelja duhovniškega poklica sta..."

"Že vem", sem ga prekinil z neko nejevoljo: "molitev brevirja in spoštovanje do papeža."

Kako bi bil razočaran ubogi starček, če bi vedel moje misli o teh dveh točkah! Prvega sem se že osvobodil, ne po svoji lastni volji, temveč po volji Svete Stolice! Kar pa se tiče slepe vdanosti svetemu Očetu... o, da bi videl moje dvome! Jaz sem predse in v prvi vrsti katoliški duhovnik in šele potem rimski. Toda nimam pravice reči to javno, ne da bi zadel ob cenzuro. Katoliška Cerkev bi rada bila kot Skrinja Zaveze, katere se ne sme nihče dotakniti, če noče pasti mrtev kakor Oza, ko je samo iztegnil roko..."